

d'Arbitrage tous les différends et tous les litiges entre Elles, qui n'auront pu être résolus par les voies diplomatiques.

Article 2.

Dans chaque cas particulier les Hautes Parties Contractantes, avant de s'adresser à la Cour Permanente d'Arbitrage, signeront un compromis spécial, déterminant nettement l'objet du litige, l'étendue des pouvoirs des arbitres et les délais à observer en ce qui concerne la constitution du tribunal arbitral et la procédure.

Article 3.

Il est bien entendu que l'article 1 n'est pas applicable aux différends entre les ressortissants de l'un des Etats Contractants et l'autre Etat Contractant, que les tribunaux de ce dernier Etat seraient, d'après la législation de cet Etat, compétents de juger.

Article 4.

Les Etats non — signataires pourront adhérer à la présente Convention. L'Etat qui désire adhérer notifiera son intention par écrit à chacun des Etats Contractants.

L'adhésion produira ses effets à partir de la date à laquelle l'Etat adhérent aura communiqué à chacun des Etats Contractants que tous ces Etats lui ont accusé réception de sa notification.

Article 5.

S'il arrivait qu'un des Etats Contractants dénonçât la présente Convention, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification, faite par écrit à chacun des autres Etats Contractants.

Article 6.

La présente Convention sera ratifiée dans le plus bref délai possible et les ratifications seront échangées à La Haye.

permanente Voldgiftsdomstol alle Tvistigheder og alle Stridigheder imellem dem, som ikke maatte have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, inden de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgifts-Antagelse, hvorved klart fastslaaes Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsdomstolens Sammentræden og Proceduren.

Artikel 3.

Det forstaar sig, at Artikel 1 ikke er anvendelig paa Tvistigheder mellem den ene kontraherende Stats Undersaatter og den anden kontraherende Stat, hvilke Tvistigheder denne sidste Stats Domstole maatte være kompetente til at paadømme i Henhold til denne Stats Lovgivning.

Artikel 4.

Stater, der ikke have undertegnet nærværende Konvention, kunne slutte sig til den. Den Stat, som ønsker at slutte sig dertil, skal skriftlig meddele sin Hensigt til hver af de kontraherende Stater.

Tilslutningen træder i Kraft fra den Dato at regne, paa hvilken den tiltrædende Stat har underrettet hver af de kontraherende Stater om, at samtlige disse Stater overfor den have anerkendt Modtagelsen af dens Meddelelse.

Artikel 5.

Dersom en af de kontraherende Stater skulde opsig nærværende Konvention, skal saadan Opsigelse først træde i Kraft ét Aar efter at skriftlig Meddelelse derom har fundet Sted til hver af de andre kontraherende Stater.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres indenfor den kortest mulige Tidsfrist, og Ratifikationerne skulle udveksles i Haag.